

اسرار حج - قسمت سوم: کعبه عالم نفس

خدواند ائمه علیهم السلام را آفرید و ایشان را در تمامی عوالم از عقل تا جسم تنزل داد، و در تمامی عوالم حضرت محمد صلی الله علیه و آله را مبعوث به پیامبری و هدایت خلق هر عالم نمود، و قرآن را در تمامی عوالم به مناسبت آن عالم نازل نموده و خلق هر عالم را به آن مکلف کرد.

چنانکه در منتهای خلق که عالم جسم باشد، پیامبر اکرم (ص) جسمی عرضی به خود گرفت و قرآنی را با سطور و جوهر جسمی نازل نمود و دستوراتی چند مناسب عالم جسم و کره خاکی به مردم رسانید، مانند آنکه فرمود **وَ لِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ** و خانه ای جسمانی نیز معین نمود تا مردم این عالم، حج آن را انجام داده و به سوی او بروند.

حال همانطور که گفتیم این قرآن بر تمامی عوالم نازل شده و در هر عالمی مناسب همان عالم، به دستورات آیات آن باید عمل نمود، از جمله همین آیه **وَ لِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ**.

پس باید کعبه ای نیز در تمامی عوالم برای اهل آن عالم باشد، چنانکه در همین عالم جسم نیز عرش کعبه و دل کل عالم جسم است، بیت المعمور که در فلک شمس واقع شده کعبه افلاک است و در این کره خاکی نیز به محاذاة بیت المعمور کعبه ای قرار داده شده که دل و قبله تمامی این بدن هاست.

حال به عالم دیگری میرویم که اصل وجود ما از آنجاست یعنی عالم نفس. و همانطور که در این عالم جسم تکلیف داریم در آن عالم نیز تکلیف داریم، و همانطور که در این عالم پیامبری داشتیم که کعبه ای

معین نموده و ما را مکلف به حج آن نمود، در عالم نفس نیز حضرت محمد صلی الله علیه و آله بر ما مبعوث شده و در قرآن نفسانی خود حج بی‌تی را قرار داده که خشت و گل آن بیت نیز نفسانی است، و ما را مأمور به حج آن کرده است.

و همانطور که کعبه این دنیا را ابراهیم و اسماعیل علیهم السلام بنا نمودند چنانکه خداوند میفرماید وَ اِذْ يَرْفَعُ اِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَ اِسْمَاعِيلُ ، آن خانه نفسانی را نیز ابراهیم و اسماعیل اول بنا نمودند، یعنی حضرت محمد صلی الله علیه و آله و حضرت علی علیه السلام. چنانکه برّ یعنی نیکی نمود و هیم یعنی تشنه و سرگردان شد و پیامبر (ص) فرمود رب زدنی فیک تحیرا پس اوست ابراهیم اول و علی علیه السلام اسماعیل است که ابتدا بنای قربانی شدن او بود چنانکه حضرت علی (ع) در لیلۃ المبیت میخواست قربانی شود و اسماعیل در آخر قربانی نشد چنانکه امیرالمؤمنین علیه السلام به سلامت لیلۃ المبیت را گذرانید. بگذریم...

حال این دو بزرگوار به مناسبت عالم نفس، خانه‌هایی از جنس آن عالم بنا کردند که مبدأ و مرجع خلق بوده و باب ایشان برای فیوضاتی است که می‌خواهند به سایر خلق برسانند و آن خانه‌ها را مخزن علم خویش قرار دادند چنانکه در اوصاف آن خانه‌ها خداوند میفرماید فِي بُيُوتِ اٰذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَ يُذَكَرَ فِيهَا اِسْمُهُ یعنی خانه‌هایی که خداوند اذن داده تا اسم او از آنها بلند شده و ذکر شود و در غیر از این خانه‌ها اجازه ای قرار داده نشده و این اسماء از جای دیگری ظهوری نخواهند داشت. و اسماء خدا نیستند مگر ائمه علیهم السلام که فرمودند نحن والله الاسماء الحسنی که تنها دسترسی به ایشان از این خانه هاست.

حال از این خانه هاست سلمان که محمد صلی الله علیه و آله و علی علیه السلام علم خود را در او قرار دادند چنانکه فرمودند سلمان علم الاول و الآخر، راوی تعجب کرد و گفت: علم علم الاول و الآخر؟ فرمود بل علم محمد و علی.

و او را باب خود قرار دادند چنانکه امام صادق علیه السلام فرمودند: مقام سفینه مع امیر المؤمنین و مع الحسن، مقام سلمان مع رسول الله و امیر المؤمنین صلوات الله علیهما و هو بابهما و لابد من باب مع کل امام فی کل عهد و زمان منذ عهد آدم الی ظهور المهدي (عج)، یعنی: مقام سفینه با امیر المؤمنین علیه السلام و با امام حسن علیه السلام، مقام سلمان است با رسول الله و امیر المؤمنین صلوات الله علیهما، و او باب ایشان است. و لابد است بابی با هر امامی در هر عهد و زمانی، از عهد آدم تا ظهور مهدی عجل الله فرجه و از این قبیل احادیث که ابواب هر کدام از ائمه علیهم السلام را بیان نموده اند بسیار است.

پس چنانکه فرمودند، از نظایر سلمان که باب امام عصر است در هر زمانی، قرار داده اند که آن شخص خلیفه ایشان در عالم نفس می‌باشد و مقام کعبه را پیدا کرده و قطبیت آن عالم را به معنای ثانی آن (که در [چند مطلب قبل](#) گفتم) دارد، و جمیع فیوضات از آن باب به سایر خلق میرسد چنانکه در کره خاکی نیز فیوضات از کعبه به سایر خاک‌ها و اراضی رسید، چنانکه مرحوم کرمانی اع در مورد ایشان میفرماید:

از امام پرسیدند از مرتبه جعفر و سلمان، حضرت فرمودند اما جعفر صاحب مقام است و اما سلمان فصلی الله علیه و همچنین اند هریک از نظایر سلمان در هر عصری از مرتبه ایشان مثل سلمانند

چنانکه فرمودند یونس بن عبدالرحمن فی عصره کسلمان فی عصره پس در هر یکصد سالی بعد از هجرت پیغمبر یکی از این بزرگواران ظاهر می‌شوند، کسانی که قائم مقام امام عصرند و نظایر سلمان اند.

حال اگر حج این کعبه را در عالم نفس کرده باشیم حج جسمانی ما هم مورد قبول واقع خواهد شد، و اگر آن کعبه و باب نفسانی را منکر شویم، امام و بالتبع خداوند را منکر شده ایم و این حج جسمانی نیز مورد قبول خداوند واقع نمی‌شود چنانکه امام صادق علیه السلام فرمودند **ان الله جعل الامامة بعد الرسالة فی امیر المؤمنین صلوات الله علیه و احد عشر شخصا من ولده و جعلهم الحجة فی اهل ملکه و القوام بامرہ و نهیہ و معادنا لعلمہ و سرہ و جعل لهم اثنی عشر بابا لكل امام باب يكون يدخل المؤمنون منه الى علمه فمن جحد بابا فقد جحد اماما و یأبى الله ان یقبل لجاحد الباب صرفا و لا عدلا یظهر احد عشر بابا فیظهر الاحد عشر امام و یغیب الباب الثانی عشر بغیبة الامام الثانی عشر. یعنی:** همانا خداوند امامت را بعد از رسالت در امیر المؤمنین صلوات الله علیه و یازده نفر از فرزندانش قرار داد. و ایشان را حجت در اهل ملکش و قوام به امر و نهیش و معادنی برای علم و سرش قرار داد. و برای هر کدام دری قرار داد، برای هر امامی دری که مومنین از آن به علم او وارد میشوند. پس کسی که یکی از آن درها را انکار کند به تحقیق امامی را انکار کرده است و خداوند از انکار کننده صرف و عدلی را قبول نمیکند. یازده باب ظاهر میشوند پس یازده امام نیز ظاهر میشوند، و غائب میشود باب دوازدهم به غیبت امام دوازدهم.

انشاءالله در آینده بیشتر در این مورد خواهم نوشت.